

REDACTIA

Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

intra Austro-Ungaria:
un an 20 cor. pe 1/2
10 cor.; pe 1/4 de an
cor.; pe 1 luna 2 cor.
de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

manuscrise nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un și garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Românii „străini“.

E greu să fii străin în țeară
ta, mai greu s'ajungi a fi străin
în țeara ta, dar' greu afară din cale
să fii socotit străin și străin să te
simți ori-și-unde pe fața pământului.
Această soartă afară din cale grea
are Românul ardelean.

E mai presus de toată îndoiala,
el e în Ardeal acasă la densusul,
e socotit de ceilalți concetățeni
săi drept un fel de străin, e tratat
vieața comună a țării sale ca străin
numai ca străin între străini se
simți câtă vreme e nevoit a
lua parte la viața publică și di-
retorul plătit din roadele muncii
și întâmpină ca pe un dușman,
judecătorul, la care caută drept
și vorbește în o limbă pentru
străin și-l socotește vinovat chiar
numai pentru că e ceea ce este,
aceea el nu poate să cunoască
ceeață iubirii de țeară, prin care
el se pierde el însuși pe sine în
cea obștie cetățenească. Iubește
pământul, pe care și-a petrecut lumii-
zele zile ale copilăriei, care-l
mestece cu roadele lui și în care zac
mintele părinților săi, iubește pe
cele sale și pe prietenii săi din
școlare, își iubește biserica, în care
te să se desfășure în toată liber-
ta, își iubește neamul trecut prin
de multe și de grele încercări,
nu poate să iubească pe cei
dintre concetățenii săi și nu
te să se entusiasmeze pentru așe-
mintele țării sale, care îi fac
viața nesuferită.

Statul ungar înstrăinează prin
tutela lui organizațiune pe cei mai
dintre concetățenii săi și în-
sebi pe cei Români îi împinge cu
tutala staruință peste hotare, spre
în gândul lor binecuvântată, în
direcțorul nu-l tratează pe Ro-
mân ca dușman, judecătorul nu-l
iubește mai înainte de a-l fi judecat
nimeni nu poate să-l jignească în
asupra desfășurării a vieții lui
cetești.

Ori și cât de mult ar iubi însa
pământul ardelean țeara aceasta, în
e socotit pământean, el nu este
acasa la densusul.

Calca cuprins de emoțiunii pe
pământul ei, și un fel de beție po-
te să îl cuprindă, când în așezăminte
liberale și românești își vede în-
țepate visurile, dar' în curând e
întrins de simțământul, că străin este
și aici, altfel străin, dar' tot
străin.

Tempul și împregiurările, ame-
ntul de sânge și înfuriările culturale
produs între Români din Ardeal
cei din România multe de-
biri în ceea ce privește deprin-
șile și apucaturile, simțământele,
virile morale și felul de a vedea
lucrurile. Nu-și dau cu toate ace-
seamă despre cele ce se petrec
judecă cu privire cei ce cred, că
virtutea acestor deosebiri etice li-
berale și românești gree câte odată viața în
România.

Cu totul alta e cauza.

Încă sunt acum două sute de ani,
în tratatul de pace încheiat la Car-
loveț între Poarta otomană și regatul
Poloniei, domniș țerilor române au
fost obligați printr'un articol special
să nu dea nici adăpost, nici ocrotire
celor ce fie în Polonia, fie în țările
împărătești turbura ordinea, ci să-
i extradee guvernului lor.

Azi regatul Poloniei nu mai ex-
istă, ear' țerile române s'au unit și
formează regatul român neatrănător,
care poate să dea adăpost și ocrotire
ori și cui și numai pe făcătorii de
rele e obligat a-i extrada.

Ceea ce însă pe acele timpuri
era Polonia, e azi regatul ungar, un
cutbar de disordine socială, un stat
desechilibrat, în care guvernul se
susține numai nesocotind legi și re-
primând cu violență nemulțumiri legi-
time, un nesecat isvor de neliniște
pentru statele vecine. E nevoită
dec și Ungaria să ceară azi de la
vecinii ei ceea ce Polonia cerea sunt
acum două sute de ani, ajutor contra
cetățenilor ei agitați de legitima ne-
mulțumire.

Oamenii de stat ai României nu
sunt obligați să ție seamă de cere-
rea aceasta, și nu este între luptăto-
rii Românilor din Ardeal nici unul,
care se poate plânge, că, viind în
România, n'a fost primit aici cu toată
dragostea. S'a întâmplat, ce-i drept,
că unii dintre oamenii de stat ai Ro-
mâniei, fiind să nu atingă susceptibi-
litățile vecinilor săi maghiari, și-au
dat pe față dragostea mai mult noap-
tea decât la lumina zilei și în dosul
ușilor bine păzite, dar dragostea și
așa tot dragoste rămâne și cei mulți
au avut totdeauna destul simțământ
de dignitate, ca să facă în vederea
tuturora și fără de șială, dacă nu
chiar cu ostentațiune ceea ce erau
datori a face. Până chiar și mult
chibzuitul Rege Carol nu numai a
acordat audiențe onora dintre Arde-
lenii prizoniși de guvernul lor, ci a
dispus totodată, ca lucrul acesta să
fie adus prin „Monitorul Oficial“ la
cunoștința tuturora, pentru-ca să se
știe, că în România cei ce se luptă
pentru corectarea actualii organiza-
țiunii a statului ungar nu sunt puși
în rëndul oamenilor politicește com-
promiși.

Maghiarii s'au plâns dar, că cer-
curile politice din România încura-
giază pe luptătorii români din Ardeal,
ba au mers mai departe și au afirmat
că întreaga mișcare națională româna
din Ardeal oamenii de stat ai Româ-
niei au pus-o la cale și-o întrețin prin
agenții lor bine știuți.

Această afirmațiune a maghia-
rilor ar fi rămas și ea fără de efect,
dacă Români ei înșiși n'ar fi abu-
sat de dragostea frățescă, pe care
se întemeiază legăturile dintre densusul.

N'ar fi de nici un folos să intru
în amănuntele acestor abuzuri. Le
știm cu toții. Dacă au abuzat unii
dintre oamenii politici ai României
de strimțorările, de lipsa de price-
pere, ori de slăbiciunile unora din-
tre frații lor din Ardeal, au fost și

între Ardeleni oameni, care au abu-
sat de bunăvoința și de încrederea,
cu care au fost întâmpinați în Ro-
mânia.

N'avem să mai cercetăm, în care
parte e mai mare vina: e destul, că
în urma acestor abuzuri trebuiau nea-
părat să stăbească legăturile de iu-
bire, de stință și de încredere, și e
învederat, că prin aceasta Ardelenii,
care sunt cei mai slabi, au pierdut
mai mult.

Aceasta e fapta politicește im-
portantă: certurile urmate prin ga-
zete între levantini și nelevantini,
diletanți atât unii, cât și alții în po-
litică, sunt numai urmări ale înstrăi-
nării rezultate din abuzurile făcute
din ambele părți. Lueru trist e, că
nici Ardelenii nu mai au încredere
în oamenii politici ai României, nici
oamenii de stat ai României nu mai
pot să întâmpine cu inima deschisă
pe frații lor din Ardeal, eară noi,
Ardelenii stabiliți în România, tre-
buie să stăm rușinați la o parte, dacă
mai avem câtuși de puțin simțământ de
dignitate.

Am găsit aici și inimă curată,
și bunăvoința necondiționată, și spi-
rit de jertfă și cunoștința deplină a
lucrurilor, și pricepere politică, dar,
în loc de a profita de toate acestea,
am privit ani de zile de-a rëndul,
cum oamenii de nimic au ocărit ne-
certați de nimeni, pe cei mai vred-
nici dintre fiii neamului nostru.

Astfel am ajuns, ca frații noștri pe
cari de atâta timp îi neliniștim, să ne
ia drept un fel de calamitate, prin care
li-se croiază fel de fel de greutateți
atât în țeară, cât și față cu veci-
nii lor.

N'au ajuns încă lucrurile, unde
Maghiarii ar dori să le vada, și Ar-
deleanul tot mai poate găsi adăpost
pe pământul României, dar dragostea
frățescă a slăbit, caei în viața co-
mună e comună și vinovăția. Dacă
numai puțin sunt vinovați de abu-
surile săvârșite, sunt mulți vinovați
fie de lipsă de pricepere, fie de a
nu fi fost în stare nici să împedece
abusul, nici să lumineze pe cei lip-
siți de pricepere.

În gândul celor deprinși a cal-
cula cu factori siguri, Români din
regatul ungar nu mai trec ca mai
nainte, drept oameni pe care se poate
pune temeiul, și drept masse zăpă-
cite, cari nu sunt în stare să deosi-
bească cu siguranță ceea ce este bine
de ceea ce este rău pentru ele și
astfel ușor pot să fie amăgite și duse
pe căi greșite.

Lucrul acesta nu e adevărat.
Adevărul e numai, că Românul e cam
târziu la minte, se gândește azi, își
rumpe gândul mâne, își dă hotărîrea
pe față abia poimâne și tot mai
doarme odată mai înainte de a se
porni la faptă. Au înțeles ei toți cine
anume, când și cum a săvârșit abu-
surile, ce fel s'a produs înstrăinarea
și care e calea cea bună, dar apa
adâncă e lina și Românul se urnește
cu anevoaia.

Adevărul acesta însă numai Ro-
mâni din regatul ungar ei înșiși pot
să-l dovedească.

Cum? — aceasta o știu ei foarte
bine. Câtă vreme s'au iubit între
densusul, ei au fost o puterere elemen-
tară, care le impunea dușmanilor te-
mere, amicilor încredere și tuturora
respect, și frații lor din România, le-
vantini ori nelevantini, se făleau cu
densusul. Învrăjbiți însă între densusul și
tratându-se unii pe alții de mișei,
simbriași, slugi nemernice ori trădă-
tori, ei nu pot decât să-și învezească
pe dușmani și să intristeze adânc pe
cei ce le doresc binele.

Străini au să rămână Ardelenii
ori și unde pe fața pământului, dacă
nu vor ști să-și facă patrie adevă-
rată pe pământul unde s'au născut,
unde și-au petrecut luminoasele zile
ale copilăriei și unde zac osămintele
părinților săi. Sunt ei destul oameni
ca să impună respectarea drepturilor
ce li-se cuvin și concetățenilor săi,
și guvernului țării lor, numai însă
dacă știu să se iubească cu sator-
nicie unii pe alții și să respingă fără
de mila pe cei ce umbla să-și învră-
bească.

Nu brațele, ci inimile dau stă-
pânirea lumească, și n'au Ardelenii
să fie iubiți de nimeni, dacă ei înșiși
nu se vor iubi între densusul.

Ioan Slavici.

Stergerea timbrilor de ziare. În
ședința de ieri a camerei ungare ministrul
de finanțe Lukács László a pus pe biroul
camerei proiectul de lege despre sistarea
obligamentului de timbre pentru calindare,
ziare, auunțuri, publicațiuni în ziare și re-
viste atât pentru cele din patrie, cât și
privitor la diferența de taxă, ce se cerea
centru foile cari sosesc din străinătate.

După dispozițiunile proiectului timbrele
pentru calindare încetează cu 31 Decembrie
1900, ear' pentru ziarele din patrie, cum
și pentru foile și revistele din străinătate
— cu 30 Ianie 1900.

După calindarele năvândute, dar'
timbrate pentru anul 1901, competența de
timbru se restitue în bani gata tuturor edi-
torilor, dacă aceștia până la 1-a Decembrie
1900 le depun la direcțiunea financiară re-
spectivă și dacă acelea peste tot n'au fost
folosite de loc.

Toate calendarele tipărite pentru anul
1900 se pot vinde netimbrate în tot de-
cursul anului curent.

Scrisoarea dlui D.Sturdza.

Di D. Sturdza, șeful partidului națio-
nal-liberal, a adresat ziarului „Vestea Națio-
nală“ din București următoarea epistolă:

În acest moment procesul Hallier preo-
capă foarte mult opinia publică în România.
Nu este numai vorba de prevențiunile dom-
nului Hallier sau de instituirea unui tribunal
arbitral extraordinar; opinia se emoționează
și de procedurile întreprinse de către apă-
rarea domnului Hallier. Advocații săi nu
s'au mulțumit cu prezentarea probelor ce
le credeau trebuințose cauzi lor, ci au
acuzat, pe lângă reclamațiuni exorbitante,
atacuri în contra onoarei Regatului român,
în contra guvernului și a agențiilor săi.

Fiindcă avocatul domnului Hallier, în nepotrivire cu ce se putea aștepta cu drept dela un om având o situație înaltă în țeara sa, a găsit nimerit să vorbească de o împregiurare, în care ar avea un rol o persoană importantă, pe care o numis, cred că este de datoria mea a relata faptele petrecute. Îndată ce ele vor fi aduse la lumină, nu vor mai avea loc reticențele avocatului domnului Hallier.

În 2/14 Iulie 1898, Majestatea Sa Regele sosia la Constanța cu ocaziunea boteluzului celor două vapoare „Carol I” și „Principesa Maria”, cari făceau serviciul maritim între România și Constantinopol.

Cu această ocazie, Majestatea Sa vizită lucrările portului. Domnul Hallier, chiar pe șantier, împreună cu alte explicații, a dat Regelui și guvernului, pe care-l prezidam, asigurările cele mai pozitive despre bunul mers al lucrărilor.

Abia plecase însă Majestatea Sa din Constanța, și domnul Hallier se adresează către mine, semnându-mi situația critică în care se afla și care-l pune, — imi zise — în necesitate de a cere guvernului regal un avans de trei sute mii lei. Dinsul motiva strimtorarea, în care se afla și pe care o califică de momentană, prin lipsa de încasări în ultimul moment pentru lucrări efectuate în Franța. Domnul Hallier insistă mult pentru avansarea acestor sume și declară că, lipsit de mijloace, lucrările vor suferi. La plecarea, imi remisese o cerere formală adresată în acest scop ministrului lucrărilor publice.

Am observat domnului Hallier cât mi se părea de straniu acest demers și în particular faptul de a mi se adresa mie, deoarece avusese ocaziunea în zilele din urmă a se întreține cu ministrul respectiv și cu inginerul care dirigea lucrările. Adăogal că oprirea posibilă a unor lucrări evaluate la peste 19 milioane, din cauza unei sume de trei sute mii lei, demonstra o situațiune puțin în raport cu încrederea pusă în persoana sa și cu asigurările date de el chiar în ajun în prezența Regelui.

Domnul Hallier se scusă, invocând imposibilitatea în care se aflase de a face aceste demersuri mai înainte, fiindcă situația actuală venise pe neașteptate.

La întoarcerea mea în București, examinai această chestiune cu ministrul lucrărilor publice și amândoi am fost de acord, că cererea dlui Hallier nu era fundată pe stipulațiile contractului său și era cu atât mai inadmisibilă, cu cât ministrul se afla în imposibilitate de a avea avizul dlui Duca, atunci absent, și care conducea lucrările portului Constanța și cunoștea mai bine amănuntele acestei întreprinderi.

Domnul Hallier veni în București la 8/20 Iulie spre a afla rezultatul demersului său. Îi comunicai, că contractul și legea comptabilității împedica guvernul de a da urmare cererii sale. Atunci imi declară că, aflându-se pentru moment sleit de mijloace, aceasta era pentru dînsul o lovitură de moarte și că, spre marea sa mâhnire, se vedea obligat de-a înceta lucrările.

Era evident, că dacă lucrările portului Constanța ar fi fost oprite, consecințele nu puteau fi decât dăunătoare, nu numai pentru interesele domnului Hallier, dar și pentru ale Statului. Prin însuși efectele sale, simpla întârziere pricinuită dezvoltării economice a României, atât de îngrijit calculată, ar fi fost desigur resimțită în toată țeara. Situația însă era cu atât mai gravă, cu cât Majestatea Sa Regele era în ajunul plecării sale la Petersburg, unde îl însoțiam, și era imposibil de a lăsa în urmă o chestiune încurcată, de o importanță atât de mare.

Am fost dator, bine înțeles, să expun Majestății Sale Regelui situațiunea creată de neputința pe neașteptate desvîluită a domnului Hallier.

Având, ca totdeauna, în vedere interesele regatului, Regele hotărî de a veni personal în ajutorul dlui Hallier și binevol a-l înainta prin mijlocirea mea acel trei sute mii lei.

Această sumă fu remisă de mine domnului Hallier, căruia nu i-am făcut cunoscută proveniența.

Domnul Hallier însă imi lumână următoarea recipisă:

„Subscribul recunosc a fi primit dela domnul D. Sturdza, președintele consiliului ministrilor al României, personal și cu titlu grațios, suma de trei sute mii lei, pe care mă angajez a-l înapoi după cum urmează:
fr. 150.000 la 31 Decembrie viitor.
fr. 50.000 la 1 Martie 1899.
fr. 50.000 la 1 Aprilie 1899.
fr. 50.000 la 1 Mai 1899.

În total trei sute mii lei, pe cari domnul Sturdza mi-l înaintază, ca să pot face față unor trebuințe necesare actualmente pentru a continua

a conduce cu bine lucrările mele de construcție ale portului Constanța, adăogând, că sunt adanc recunoscător de grațiosul concurs, ce a binevoit a-mi da în această circumstanță și asigurându-l de întregul meu devotament.”

București, 9/21 Iulie 1898.

Adrien Hallier.

Trebuie observat că situația era atât de încurcată în acel moment pentru domnul Hallier, încât nu făcu nici o observație asupra faptului insolit, că nu reclamam dobânzi pentru timpul cât dispunea de sume atât de importante și pe care spusese că le împrumutasem de la o casă de bancă în numele și pe creditul meu.

La 3 Decembrie 1898 primii o scrisoare dela domnul Hallier, prin care mă ruga să prelungesc cu un an scadențele înapoierii celor trei sute mii lei, omițând și de această dată de a se preocupa de chestiunea dobânzilor.

Din ceea-ce precede, reiese pentru orice om imparțial și de bună credință, că domnul Hallier nu a găsit decât un concurs sincer din partea guvernului român în greaua strimtorare pe care o străbătea în luna lui Iulie 1898 și care provenia din fapte independente de guvernul regal; că dl Hallier a datorit generosității Majestății Sale Regelui un ajutor important, în afară cu totul de previsaunile contractului său; și că dacă domnul Hallier a ajuns să lucreze câte-va luni mai târziu lucrările portului Constanța, nu datorește aceasta de cât propriei sale situațiuni personale.

Trebuie să adăog, că n'am cerut domnului Hallier asigurarea vre unei recunoștințe și că termenii ambelor sale scrisori sunt expresiunea propriilor sale simțăminte, pe cari le accentua cu încă mai multă căldură prin graiu.

În ceea-ce privește cei trei sute mii lei, pe cari Majestatea Sa l-a binevoit a l da numai pentru a împedea prăbușirea întreprinderii, sunt în situație de a le cunoaște destinația, dacă vor fi vre odată restituiți: Regele îl destinase chiar din capul locului unui asil de infirmi și de bătrâni a societății „Regina Elisabeta”.

Bine voii, domnule redactor, a publica aceste lămuriri în primul număr al ziarului d-voastră și a primi, cu mulțumirile mele, asigurarea prea distinsei mele considerațiuni.

D. A. Sturdza.

București, 16/29 Martie 1900.

Din Dietă.

— Ședința dela 2 Aprilie n. —

După câteva ședințe din urmă, de puțină însemnătate, camera maghiară-jidană a avut ieri, în 2 Aprilie, o ședință din cele mai celebre.

Obiectul de dezbateră a fost *apropriația* sau proiectul de lege despre *budgetul* statului pe anul 1900.

Referentul proiectului a fost deputatul *ovreu Neményi Ambrus*, care a terminat insistând pentru primirea proiectului, nemodificat.

Revisuirea legilor păgâne.

Primul orator al ședinței, deputatul partidului popular contele *Ioan Zichy*, prin argumente tari și cunoscute azi în țeara întreagă, a cerut *revisuirea legilor politice bisericesti*, accentuând relele enorme și calamitățile produse de aceste legi în toate părțile societății din țeară. Astăzi — a zis oratorul — o doresc aceasta chiar și protestanții, cei mai aprigi spriginitori la început ai acestor legi imorale și păgubitoare. Ar fi dar vremea, ca revisuirea acestora să se facă cât mai urgent. Cuvinte de laudă are oratorul pentru protestanți și pentru liberalism, numai pună-și umărul la clădirea podului de aur către revisiune, numai să ajute cu toții la lecuirea ranelor pricinuite de legile politice bisericesti. Proiectul din discuție însă nu-l primește.

După contele a vorbit *Kossuth Ferencz*, care a respins cererea antevorbitorului. Dinsul nu poate suferi și a îngăduie, ca confesionalismul să fie amestecat în politica maghiară.

Guvernul a depășit terenul legal.

În continuarea vorbirii sale *Kossuth* a învinuit aspru guvernul, că acum a deviat

și dela legea din 1867. A prezentat apoi un proiect de revoluțiune, în care cere ca proiectul *budgetului* să nu fie primit de cameră, deoarece — zice — guvernul nu vrea să respecte legea. În treacățul tatălui său a mai aruncat în față guvernului, că prea mult cedează în felurite chestii și afaceri; de pildă: în afacerea *școalelor române din Brasov* (? l Red.), în chestia „Hier” și „Jelen” etc. Prin urmare dînsul și partidul său nu primesc *budgetul*.

În același ton a vorbit și *Ugron Gábor*, mai accentuând, că prea mult se închină guvernul maghiar capitalului nemțesc. Eată — zice — piața de bani a Neamțului a împins în criză și pe Maghiari. Atât *Ugron*, cât și următorul vorbitor *Pichler Gyózo* protestează ca confesionalismul să fie introdus în politică. Cel ce o face aceasta — a zis oratorul *Pichler* — comite trădare de patrie și națiunea cu dispreț trebuie să lovească în asemenea politicieni. Nici el, nici *Ugron* nu votează *budgetul*.

Szóll despre confesionalism și revisie.

Reflectând mai întâiu la învinuirile ce i-se fac și apărându-și procedarea în ce privește cuota cu Austria, față de care dînsul știe să apere interesele țării sale, — ministrul president *Coloman Szóll* a respins în chipul cel mai hotărît *revisiunea cerută a legilor politice-bisericesti*. Părerea lui este, că ranele pricinuite de politica bisericască sunt deja vindecate și o revisuire a acestor legi ar destupa numai și ar învenina ranele. Guvernul, de altfel, este convins despre *avantagiile* legilor politice bisericesti, despre înțelepciunea lor și că ele corespund și egalității de drept. (? l — Red.)

Nu este de loc mulțumit prim-ministrul cu partidul popular, care-și are devisa pe steagul său *revisiunea*, căci prin această partidul acesta atîș numai din nou agitațiunile confesionale. Ori ce își poate atribui partidul popular, numai faptul nu, că tinde la lecuirea ranelor. Dinsul nu ține de loc coresponsătoare programului său liberal conturbarea păcii între confesiuni. Alcă urile politice bisericesti sunt fapte reale și instituțiuni moderne, cari în toată Europa sunt numai spre binele statelor. Fericească se fie care după propria sa credință — a zis dl Szóll, — noi nu vom dismembra țeara. Nu aceasta e ținta politice maghiare; pe acest temelii nu ne vom înțelege unul cu alții.

Proiectul *budgetului* a fost apoi primit în general, și după pauză ministrul de finanțe a prezentat camerei proiectul de lege despre ștergerea timbrelor de ziare și calendare, care a fost predat comisiunii competente.

Alegeri sinodale în comitatul Hunedorii.

(Coresp. part. a „Tribunei Poporului”).

Cu privilegiul colegiului de alegere preoțească în lilia dl *Augustin A. Nicoară* și-a ținut vorbirea de program pentru ținuta sa în viitor și o dare de seamă despre ținuta sa din trecut față de cercul lilies și față de Sinod. La sfârșit a fost viu aclamat.

La scrutinul cercului *Geoagiu*, s'virăit la *Hondol* de dl comisar consistorial *Augustin A. Nicoară* a repetit același lucru. La sfârșitul scrutinului a îndemnat preoții, învățătorii și pe toți bărbații de încredere fruntași ai cercului, ca să înființeze *reuniuni de înmormântare, bibliotecă parohiale pentru popor și tinerime*, să spriginească ziarele populare, reuniunea economică din *Orăștie*; să contribuie mai mult la susținerea protopopului de azi și a protopopiatului *Geoagiu*, ca atare, în dureroasă contradicție cu sinodul protopopesc, care a hotărît ștergerea tractului, după moartea dlui protopop *Vasile Pipoș*. Unele părți, cari trag la Deva — precum *Șoimușul, Fornădia, Chișcădaga, Nevoșul, Vălișoara, Hărăul, Barsăul, Uroiul, Certgiul* ș. a. — să treacă

la tractul *Devei*, ear reședința țeară se mute la *Geoagiu*, unde a fost dintru început și unde trag cele comune la judecătoria cercului, unde obvin și alte interese materiale. Prin podul dela *Geoagiu*, mul de țeară din nou făcut, *Geoagiu* prin scările sale și școala agriculturii, este astăzi un centru, administrativ politic și comercial primul rang pentru acele părți. *Ortodoxia aci trebuie întărită și dezvoltată*, ca din centrul cel mai fructuos două parochii numeroase din *Geoagiu* două biserici frumoase încă sunt a tarii *Geoagiu*.

Întrebarea cu alegerea reședinței lui o lasă altcum dl comisar consistorial întrebare deschisă, care trebuie studiată și cumpenită. Tractul însă trebuie negreșit susținut cu orice pret — că e interes de viață pentru țeară.

Trecând la *Ven. consistoriu*, d'indemnat pe bărbații de încredere și respect, precum și la înălțare către capul bisericii, a harnic și înțelept bărbat. Îndeamnă la spriginirea preoților, învățătorilor cari sunt scutul firesc al poronului, îndeamnă la iubire și conlucrare pe toți cari au fost pentru unu dintre cei aleși ori nealeși ei. Toate acestea le a expus dl comisar, mele său și al deputatului ales dl *Muntean*, ca program comun, la această viață.

Un membru

Moldova copleșită de...

Citim în „*Apărarea Națională*” curești:

În timpul săptămănei de Februarie până Sămbăta Martie s'au născut în orașele capitale 471 ortodocși și 158 jidovi, și în ortodocși și 109 ovrei, sporind populațiunea cu:

93 ortodocși și 49 jidani,

după cum se specifică în următorul (După ce dă buletinul, cu dovezi și statistice, urmează:)

Cititorii, cari urmăresc cu publicarea acestor tabele statistice mănăle au putut vedea, că în orașe din țară în cari populația doxă descrește neîncetat, ear că sporește continuu. Astfel sunt oriceni, Iași, Pitești, R-Sărat, R. Ialtele, care se pot vedea din tabele sus.

Populația din *Calăraș*, a zis că până acum, totuși n'a avut cu nici un individ!

În Iași se nasc numai 15 față de 30 de ovrei; în Bacău și 7 jidovi; în *Dorohoi* 5 ortodocși; Fălticeni 3 ortodocși, și în *Piatra* 9 ortodocși și 10 ovrei. Care-i viitorul Moldovei?

NOUȚĂ

Arad, 8 Apr

„*Neamurile*” turtite în băta și băta. Ceea-ce au sămurele în alegerile sinodale, turtite, ci curată — turtire. Înșel mai tari ale neamurilor, promisiuni și *Timișoarei*, s'au promisiuni contra fostului regim meșteșugăresc, poveră candidații protei *Hamsca* minoritate ridicolă, reușind dl și A. Micu. La *Timișoara* însă abia s'a ales în virtutea poveră director la bancă. În *București* pescu abia a intrunit vre-o 200 de aproape 1000 câte are dl și dl N. Mladin. Dl *Cluj* și trei cercurile unde candidatul *Raina și Chișinou*, dl dr. G. pomână de mandat.

ULTIME ȘTIRI

Nou partid ceh.

PRAGA, 2 Aprilie. Cehii adevărați ai așa numitei direcțiuni realiste au ținut un congres timp de două zile, al cărui rezultat este: constituirea unui nou partid, — partid ceh popular. Conducătorul acestei mișcări este profesorul Massarie. Noul partid are ca scop: înțelegerea cu Germanii pe temeiul egalității îndreptățirii, apoi demarcarea teritoriilor după limbă, ceea ce n'are să însemneze îmbucătățirea țării. O altă dorință a noului partid este: propunerea obligatoare a limbii germane în școlile medii cehe, având totodată în vedere și dreptul istoric de stat al Boemiei; promisiunile făcute în această privință însă noul partid ceh le află încă irealisabile.

Invingerea Burilor.

Londra, 2 Aprilie. Știri sosite de pe câmpul de război vestesc învingerea Burilor. Eată detaliile:

Burii au atacat ieri-dimineață trupele de sub comanda colonelului Broadwooch. Și încă prin surprindere, așa că Englezii nici n'au mai putut să se apere. Comandantul a ordonat deci ca grosul armatei să se retragă ear el a rămas să apere retragerea.

Englezii au mers patru ore; d'odată s'au pomenit că au în fața lor Buri mulți, cari îi așteptaseră ascunși. Buri înconjurată repede pe Englezi, aceștia au început să se apere, dar zadarnic: au fost siliți să capituleze.

Mareșalul Roberts încă azi dimineață a aflat despre înfrângerea de ieri care a pricinuit în statul major o mare panică. A și trimis îndată pe generalul Coleville în ajutorul Englezilor sămorați.

Eată încă amănunte despre înfrângerea colonelului Broadwooch:

Simțind că mergea în capcană, colonelul comandant a ordonat retragerea. Trupele (engleze) s'au retras spre apaductul la Sud de Bloemfontaine. Aproape de Modder, Dimineața la oarele 4 se treziră însă că Buri îi atacă pe spate, trăgând în ei cu șrapnele. Comandantul dete atunci ordin de retragere, lăsând o parte din trupe să susțină retragerea. Trupele au ajuns în albia adâncă a unui riu sec, unde erau ascunși numeroși Buri cari au prins pe toți Englezii, dimpreună cu 6 tunuri ce aveau. E prins și colonelul comandant, cu peste 400 soldați și 200 au dispărut.

Londra, 2 Aprilie. În urma învingerii din urmă, Buri fac planul să înconjoare pe lordul Roberts. Întâiu ei vor căuta să taie Englezilor comunicația cu Kimberley. Aceasta ar fi o catastrofă pentru Englezi.

ULTIM CUVÎNT.

Poetul rus Pușkin, plin de datorii, trimise un volum de poezii împăratului, cu următoarea dedicație pe pagina I: „opere de Pușkin, dedicate M. S. împăratului Nicolae”.

Țarul, la rîndul său, îi trimise o carte cu filele nescrise, albe, între care puse mai multe bile de bancă, cu aceste vorbe: „opere de împăratul Nicolae, dedicate poetului Pușkin”.

Peste puțin timp împăratul întîlnind pe poet, îi zise:

— Cum și-s'au părut poeziile mele?

— Sire, răspuse Pușkin, volumul întîiu m'a încântat atât de mult, încât aștept cu nerăbdare pe al doilea.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

tului. Sunt bănuieți, că moartea i-a provenit în urma malthatărilor neomenești ale gendarmilor.

Pentru Academia de muzică din București. Foile din România vestesc, că societatea „Teatrului Popular” din București va da pe la sfîrșitul lui Aprilie un festival artistic, în sala Ateneului, pentru sporirea fondului Academiei de muzică și artă dramatică ce se va deschide cu începerea anului școlar 1900—1901. Tot în acest scop va scoate și un album cu autografe, ce se va vinde cu prețul de un leu.

Emigrarea Ovreilor. Cetim în „Orientul” din Galați: „Duminecă, cu trenul de 11 a. m. vor sosi în orașul nostru, venind din Focșani, emigrați evrei în număr de 288 de inși, care se vor imbarca pe înfrățitul vapor plecând spre Anatolia, la Eskisir. Ei sunt conduși de cătră dl Flitmann, dentist din Focșani.

De asemenea se face pregătirea de emigrare și în Pașcani și Bucecea. Emigrații vor trece prin orașul nostru spre a lua vaporul care îi va duce la Australia.

La universitatea din Viena se va crea, spune „România Musicală”, un institut de istorie musicală. Noului așezământ i s'au dăruit de cătră ducele de Cumberland operele complete ale lui Händel, ear de cătră Dr. Neustadt o frumoasă colecțiune de instrumente de muzică. Un mare pian de concert a fost dăruit de Bösendorfer.

Țigani primejdioși. Se vestește din orașul Agria, că zile și săptămîni de-a rîndul sumedenii de spargeri și furturi s'au rîvit în mai multe comune din comitatul Heves în timpul din urmă gendarmeria a aflat, că enormele hoții au fost săvîrșite de țigani corturați. Pornită în urmărire caravanei gendarmeria a întîlnit pe mai mulți inși dintre țigani, cari nu de mult fugiseră din arestul comunei Füzés Abony, făcându-și loc prin părăteala zidirii. Voind să-i prindă Vineria trecută seara și să-i aresteze, gendarmii au pățit-o de tot rău. Țiganii hoți au dat năvală asupra gendarmilor, i-au desarmat, i-au desbrăcat de haine și i-au bătut cumplit, apoi au luat-o la sănătoasa.

Elevă „fine de siècle”. Foile maghiare publică caracteristica stare, că o copilă de 14 ani din Hódmező-Vásárhely, ficea unui măcelar și elevă la școala civilă de fetițe de-acolo, a început de odată să se simtă rău în clasă, așa că a trebuit să plece acasă. Imediat după ce a trecut pragul casei, — eleva a născut un copilăș. Astfel elevă școlii civile a isprăvit repede cu școala și azi se numără și dînsa — între mame.

Generalul Cronje în insula Sfânta Elena. O telegramă din Londra vestește, că la 31 Martie a. c. 600 soldați englezi împreună cu 20 ofițeri au plecat din Southampton spre insula Sfa Elena, unde vor avea să țină pază asupra generalului Cronje și asupra celor 4000 Buri, deportați de Englezi în numita insulă.

Rară întîmplare. Se vestește, că biserica della Pace, din Milan, va fi transformată în sală de concerte, în care nu se vor executa de cătră celebrele oratorii ale lui Perosi. Transformarea bisericii, precum și reprezentațiunile, sunt întreprinderea unei societăți pe acțiuni (? !)

Napoleon I antisemit. Pe măsură ce timpul trece și evenimentele se petrec, chestiunea jidovească ia un caracter mai precis. În 1886 când a apărut, cartea „France Juive” părea o parodoxă amestecată cu oarecare adevăr, o temă de pamflet, o conversațiune de salon.

După panama, chestiunea jidovească apără ca manifestarea unui pericol, mai cu seamă din punctul de vedere al moravurilor publice, influența mînuitorilor de bani jidovești asupra tot ce privea parlamentul și presa în Franța.

Astăzi chestiunea jidovească este pusă pe adevăratul ei teren.

Afacerea Dreyfus n'a fost un incident căci incident de o așa intensitate nu s'a întîmplat în istoria lumii; afacerea Dreyfus a făcut să izbucnească punerea în evidență a adevărului proclamat de doctorul Herzl,

apostolul sionismului, singurul Jidov care a avut curajul să scrie sincer:

„Israel este un popor unic în felul lui.” Acest adevăr deja a fost proclamat de marele jurisconsult Portabl în 1806 într'un memoriu care n'are mai mult de 87 pagini și ceea ce a scris el atunci în 1806 este încă și astăzi formula cea mai netă a chestiunii jidovești.

Greșeala vine de acolo că nu s'a voit să se fie seamă decît de chestiunea de toleranță religioasă în problema de rezolvat asupra stărei civile a jidovilor în Franța.

Jidavii nu sunt numai o sectă ci un popor.

Acest popor avea altă dată teritoriul său, guvernul său; acest popor a fost risipit fără a fi dizolvat, el rătăcește pe tot pămîntul pentru a căuta nu o patrie ci un loc de retragere pentru că ei există în mijlocul tuturor națiunilor fără să se confunde cu ele și ei s'au convins că nu pot trăi decît pe un pămînt străin.

În această ordine de idei este scrisă broșura amicului antisemitismului, de Boisandré intitulată „Napoleon antisemit” asupra căreia vom reveni și vom arăta modul de vedere al amicului ambramișilor asupra faptelor marelui Napoleon.

Chopin la Cracovia. Se proiectează transportarea oșmintelor lui Chopin din Paris la Cracovia. Rămășițele mortuare se vor aduce cu un tren special și se vor înmormînta în cavoul regal. Cheltuielile se vor acoperi prin subscripție publică. Paderewski, celebrul pianist, a subscris 2000 de florini.

Spionajul de la Toulon. Un yacht fără pavilion a fost observat săptămîna trecută la Toulon (în Franța), avînd pe bord mai mulți oameni cari ridicau planuri, luau note și fotografiau pozițiunile. Dându-i-se semnale și făcându-i se somațiunile reglementare, yachtul nu ridică pavilionul. Se presupunea a fi englez. Atunci un ofițer dete ordin pe bordul „Ouragan” să tragă, și trimise și un torpilor în urmărire. Yachtul înțelese atunci că lucrurile se complicau și se depărta de bord cu atîta precipitare, că era cît paci să răstoarne o barcă. Yachtul putu să se strecoare și atunci arboră culorile: era englez, după-cum se prevăzuse de la început. Că venise să spioneze, nu mai încapă îndoieli. Presa oficială franceză n'a dat importanță acestui fapt, însă presa ceea laltă se ocupă mult de această afacere atrăgînd atenția guvernanților asupra deselor spionajii ale Angliei în Franța.

Un dresor de cai care a stat în serviciul mai multor case, la nobili din Ungaria în această calitate; ocupându-se exclusiv în decurs de peste 20 ani cu dresatul cailor la călărit și trăsură — își caută aplicație ca dresor de cai la vre-o curte boierească din România.

Doritorii a se adresa la George Borbeliu (de origine român) în Temes Ujfalu (Ungaria).

„Istoria Legii noue”, scrisă de Dr Victor Szmigelski. Tomul II: Isus ca preot. Cu aprobarea preaveneratului Ordinariat metropolitan gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. — Sub acest titlu a apărut în Blaj și ni-s'a trimis un mare volum, în format 8° mare, care se estinde pe 321 pagini. Prețul: 3 coroane 40 fileri (4 lei) și se poate comanda de la autorul din Blaj. — Venitul curat al opului va fi o contribuție la formarea unui fond provincial de salarizare a preoților și învățătorilor din arhiepiscopia Blajului.

Poșta administrației.

D-lui Simion Neamțu, învățător în Giulița. Până la 31 Martie 1900. Ne mai trimiteți pe al II. cuartal.

Avis.

Rugăm pe toți abonenții noștri rezistanțieri să binevoiască ași achita de urgență datoria ce au cătră

ADMINISTRAȚIE.

Banatul cel fa'nic, unde neamurile se credeau acasă, a osândit și el fără drept de apel, sistemul sub care a gemut un sfert de veac.

Școala de fete române cu internat din Arad este una din așezămintele lăsate în stare cătră se poate de încurcată de fostul episcop. Anul de zile școala a funcționat fără a avea director ori directoră de școală. În ultima ședință a Consistoriului, pentru a se face regulă și a împedeca deșărțarea așa zicînd a școlii, s'a numit un director de studii în persoana dlui Ioan Petran, profesor la Seminar, bărbat cult, blînd și modest. Avem toată speranța, că sub direcția dlui Petran școala de fete va lua, în toate privințele, un avînt mai sănătos și se vor lecui toate scăderile constatate prin ancheta recentă ce s'a făcut.

Proces pentru lesa Majestatis. De câte-va zile s'a pornit cercetare criminală în contra unui anume Langerman Mihaly și cătră-va tovarășii ai lui din comuna Svedler (în districtul Gölniczbánya) pentru vătămarea persoanei Maj-stății Sale. Pentru executarea cercetării au mers la fața locului, în comună, judele de instrucție din Gölniczbánya, procurorul regesc din Casovia. Sunt citați și vor fi ascultați peste 22 de martori.

Vinga, care încă de pe vremea Mariei Teresii era oraș, de aci încolo va fi numai comună mare. Aceasta din cauză că așa a cerut populația, ne mai putînd susține cheltuielile enorme orășenești, în urma cărora darea suplimentară ajunsese la 42%.

Ministrul a încuviințat cererea și astfel mulțime de domnișori, cari au adus orașul la faliment, o să rămîna deocamdată — disponibil.

Necrolog. Laurentiu Maximilian, comisar de poliție în Brașov și preotului Ioan Maximilian din Stupoi (Îngă Brașov), după suferințe îndelungate a răposat Vineria trecută, în 17:30 Martie, în etate de 47 ani. Înmemntarea i-s'a făcut în chip demn Duminecă, în 1 Aprilie st. n. Fie-i țărina ușoară!

Limba română la gimnaziul din Făgăraș. Ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică s'a îndurat a dispune ca să începere de la anul școlar viitor limba română să se propună ca studiu extraordinar la gimnaziul de stat din Făgăraș.

Cum „combat” zările din România. Se vede că pe confrății de la ziarul „Timpu” seria de articole ale dlui Brote îi doare mai rău de cătră pe cei de la „Triunfa”. Cel puțin așa reiese din felul cum ei întîmpină articolele dlui Eugen Brote, de care scriu:

„Mai acum cătră-va timp un d. Eugen Brote, dezertor din temnița de la Seghedin” etc. etc.

Va să zică întocmai cum „Evenimentul” „combătea” mai zilele trecute intruniile partidului național-liberal, zicînd:

„Colectiviștii cari au cercat să întroducă limba maghiară în școlile române din Ardeal”...

Vorba e însă că așa nu se face lumină, ci discuția se coboară pe un teren, unde noi nu vom urma pe confrății de la zările conservatoare din București.

Totală întunecime de soare. În 28 Mai a. c. va fi o totală întunecime de soare. Acest rar fenomen însă numai în Portugalia, Spania și în Algir va fi vizibil. Din punct de importanță științifică extraordinară asemenea fenomen, astronomii și alți savanți din toate părțile lumii se prepară de drum spre Algir, ca să vadă și să studieze acest rar fenomen al naturii.

Mort în mîinile gendarmilor. Foilor maghiare li-se raportează din comuna Ozora, că gendarmeria de acolo a deținut pe un om, care în decursul interogatorului și între sulițele gendarmilor a căzut jos și a murit. Casul a fost raportat imediat judecătoriei militare din Seghedin, care va avea să constate pricină morții subite a deținutului.

Arverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbíróság mint ttkvi hatóság ezennel köz-
hírré teszi, hogy a „Victoria“ tak. és hit. int. aradi ezég, végrehajthatóknak
Kopil Todora, Zsukoj Mihály és Zsurkoj Nykorá barakonyi lakók végrehaj-
tást szenvedő elleni 250 frt tökekövetelés és járul. iránti végrehaj-
tási ügyében az árve elrende te, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a
borosjenői kir. járásbíróság területében fekvő és a barakonyi községi 151
sz. tjkjvben A. I. (410—411), 685 (1004—1005.) 1180, 1612, brsz. alatt
fogalt ingatlanok Kopil Todora, Zsukoj Mihály és Zsurkoj Nykorát
illető felerészre 353 frtban megállapított kikiáltási árban az 1900. évi
április hó 23 ik napján délelőtti 10 órakor Barakony köz égházánál meg-
tartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás aláke-
rülni u. m.:

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígéret nem tétetik, az elárverezendő
ingatlan a kikiáltási áron alul is elfog adatni.

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át,
vagyis 35 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó
1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz.
170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelye-
zésével kiállított elősmervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben és pedig
az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat
ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyan-
azon naptól számítandó 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után
az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti
kérvény kapcsában az 1881. december hó 6-án 39425. I. M. sz. a. kelt
rendeletében előirt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint bírói letéti
pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen
kir. járásbíróság mint ttkvi hatóságnál és Barakony Semoskesz és Apati
községek községi előljárásságainál megtekinthetők.

Borosjenőn a kir. járásbíróság ttkvi hatósága, 1899. évi augusztus
hó 29-én.

Bittó, kir. járásbíró.

Arverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbíróság mint ttkvi hatóság közhírré teszi,
hogy a „Victoria“ tak. és hit. int. aradi ezég, továbbá a pankots
bark és a borosjenői takp. borosjenői ezég végrehajthatóknak Sztoj-
szile Sz-esigerélli lakók végrehajást szenvedő ellen 300 frt és
rendbeli tökekövetelés és járul. iránti végrehajási ügyében az árve el-
rendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék, a borosjenői kir.
bíróság területében fekvő és a Sz-esigerélli községi 151 sz. ttkv
I (302—303) 881, 1094, 1398, 1574 és 1928 hrzi sz. alatt fogalt
ingatlanok Sztoján Vasziét megillető fl-része 515 frtban megállapít-
ott kikiáltási árban megtartandó nyilvános árverésen 1900 évi április hó
napján délelőtti 10 órakor sz-esigerélli községházánál következő felté-
telek alatt fog eladatni úgy mint:

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígéret nem tétetik, az elár-
verendő ingatlan a kikiáltási áron alul is elfog adatni.

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át,
vagyis 51 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. évi november hó
3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8 ik §-a értelmében a
pénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elő-
smervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben és
az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt,
másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat
ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, minden egyes vételári
részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabá-
lyszerű letéti kérvény kapcsában az 1881. december hó 6-án 39425 I. M.
kelt rendeletében előirt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint
bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.
Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir.
járásbírósnál megtekinthetők és Sz-esigerélli, Gyarmata, Sikula község
előljárásságánál szintén megtekinthetők.

Borosjenői kir. járásbíróság ttkvi hatósága, 1899. évi október
hó 19-én.

Bittó, kir. járásbíró.

Arverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbíróság mint ttkvi hatóság közhírré teszi,
hogy „Victoria“ tak. és hit. int. aradi ezég végrehajthatóknak Heller
Vasalie és Voda Alexandru silingyiai lakók végrehajást szenvedő elleni
90 frt tökekövetelés és járul. elleni végrehajási ügyében az árverést
elrendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a borosjenői kir. járás-
bíróság területében fekvő és a silingyiai községi 14. sz. tjkjvben A. I.
(42—43) házszámú beltelkes ház 177 frt és a silingyiai 81 számú tjkjvben
A. I. (197—198) házszámú beltelkes ház 202 frtban megállapított kikiáltási
árban az 1900 évi április hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor meg-
tartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá-
kerülni u. m.

Megjegyeztetik, hogy a silingyiai 14. sz. tjkvi ingatlanra az ár-
verés egyidejűleg a végrehajási jogot nyert Lévy Ignác ternovai lakók
javára 15 frt töke kielégítő-ére is egyidejűleg megrendeltetik.

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígéret nem tétetik, az elárverez-
endő ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog,

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át,
vagyis 17 frt 70 krt és 20 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. évi
november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az
1881. 60 t. cz. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges
elhelyezésével kiállított elősmervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig, az
elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a más-
odikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt minden egyes vételári
részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt
szabályszerű letéti kérvény kapcsában az 1881. december 6-án 39425.
I. M. sz. a. kelt rendeletében előirt módon a buttyini adóhivatalnál mint
bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen
kir. járásbírósnál megtekinthetők.

Borosjenői kir. járásbíróság ttkvi hatósága, 1899. évi június hó
19-én.

433 1—1

Bittó kir. járásbíróság.

Concurs de licitațiune minuendă.

In scopul renovării bis. gr. ort. rom.
din COVASINȚ cu preliminarea sumei de
cor. 92 fl. se publică termen de limită
nendă la 25 Martie (7 April) 1900 anteame-
ziu 11 oare in școala din Covăsinț.

Condițiunile de limitare planul și p-
minariul de spese in oarele oficióse se pot
ca la oficiul parochial din loc.

Covăsinț la 13/26 Martie 1900.

NICOLAE C
pres. com. paroch

432 1—1